

4. A žo to žišche drěmat, ten janžel něwichńo, pšchi postolze do žajtšcha won měrne wachujo, a t nowem žele, t radošczi jo sšchichym pošchkom hubuzi.

5. Mogł wizěsch tog janžela, ga padnul dōloj by, a gronił by se dsami: „Měj žet moj janžel ty! Daj nět mē schuder stobu hysch, ab mogł pšchi dobrych žišchach bysch! Seiler.

18. Nalěto.

Gloß: Wie reizend, wie wonnig.

1. Kať lubošne, žywe to nalěto jo, dyž slyńzo tať milne po něbju tam žo; šwět selenej drascze še wotmłodujo, a schkobrónka slyšchy, chtož do pola žo.

2. Ten kjarliž schych tafschkow še ponomjujo, sa mušchku ta rybka saš poškofujo. Na lukach, na polach scho rosczo nět saš, na gorach, we dolach jo płodny ten zaš.

3. Scha stworba še lubošne hušńemkujō, gaž slyńzko na žajtšchu tam gorěj saš žo; scho klynz a spiwā tom stworischelu, tež ja jōgo chwalisch a zesczisch nět zu!

19. Lěsche.

Trarira! Der Sommer der ist da.

1. Tra ri ra! To lěsche nastawa! Wen do sa-grodki žomy, struś jomu pšchināšomy! Haj, haj, haj! Chtož možo sěspiwaj!

2. Tra ri ra! To lěsche nastawa. Wen žomy schyťne chwatašch, na poli jo nět witašch! Haj, haj, haj! So kuždy huwitaj!